

Mál nr. 238/2008

**M
og
Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar D.**

Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu ökutækis.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 5.11.2008, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 20.11.2008.

Málsatvik.

Laust fyrir kl. 10 að kvöldi laugardagsins 6. október 2007 var óskað aðstoðar lögreglu vegna tveggja manna er voru í slagsmálum við húsið nr. 13 við Efstahjalla í Kópavogi. Er lögregla kom á vettvang voru þar íbúar hússins, M og eiginmaður hennar, A. Kváðu þau systur M, B, og sambýlismann hennar, C, hafa komið að heimili þeirra á bifreiðinni D þar sem C taldi sig eiga einhverjar óuppperðar sakir við M og A. Hafi svo farið að A og C lentu í átökum fyrir framan húsið og M varð einnig fyrir höggum frá C. Munu átökin hafa færst út á götu að D, en B sat undir stýri hennar. Kvaðst M hafa farið fram fyrir bifreiðina og kallað til B og spurt hana um tilefni átakanna. B hafi ekki svarað henni, en ekið af stað og ekið á M. Hafi hún fallið í jörðina en fann ekki til. Eftir þetta hafi B og C ekið á brott. Í skýrslu lögreglu kemur fram að M hafi verið með stóran marblett á hægri upphandlegg, en hún kvað C hafa gripið í sig og lamið sig í höfuðið. Hún kvaðst ekki finna til eftir að ekið var á sig þótt vera megi að áverkar eigi eftir að koma í ljós.

M gaf skýrslu hjá lögreglu þann 9. október 2007 og lýsti þá atvikum nánar. Er hún kom að D kvað hún rúðu í bílstjórahurð hafa verið skrúfaða niður og hafi hún kallað til B að stöðva C. Eftir að B hafi svarað henni hafi hún bakkað lítillega frá, en síðan ekið nokkuð hratt á M. Hægra framhorn D hafi skolið á hægri síðu hennar þannig að hún hafi fallið í götuna og fengið slæmt högg á hægri hönd. M kvaðst hafa komist á fætur og verið að svipast eftir A, þegar B hafi ekið aftur á hana svo vélarhlíf D hafi skolið á mjóhrygg hennar og hún fallið aftur í götuna. M kvaðst hafa leitað á slysa- og bráðadeild Landspítalans í Fossvogi. Í ljós hafi komið að hún hafi verið rifbeinsbrotin á hægri síðu, auk þess sem hún hafi verið brotin á baugfingri hægri handar. Þá hafi verið töluverðir maráverkar á hægri hendi.

Þann 8. janúar 2008 var tekin lögregluskýrsla af B. Hún lýsti atburðum við bifreiðina á þann veg að C hafi sest inn í D, en M hafi náð að setja höndina inn um opinn bílgluggann og togað í hár C og klórað hann á hálsi. Að svo búnu haf hún farið upp á vélarhlíf D. Þegar hún hafi farið af bifreiðinni, hafi hún bakkað frá, en M og A hafi staðið fyrir framan hana og baðað út höndum til að varna því að þau kæmust burt. Hún hafi náð að smeygja sér fram hjá þeim, en á meðan hafi þau lamið í D. Kvaðst B aldrei hafa ekið á M.

Skýrsla var einnig tekin af C hjá lögreglu þann 8. janúar 2008. Hann lýsti átökum við A og þátttöku M í þeim. Er hann var kominn inn í D hafi M komið að og rífið í hár hans inn um opinn gluggann. A hafi barið ofan á vélarhlífina og í framljósinn. M hafi svo hlaupið upp á bifreiðina. Hann hafi þá farið út úr D og ýtt A frá, en í sömu andrá hafi M fallið af D í götuna. Hann hafi þá farið aftur inn í D og þau ekið í burtu. Hann kvað B aldrei hafa ekið á M.

E var farþegi í aftursæti D í umrætt sinn. Í lögregluskýrslu sem tekin var af honum 8. janúar 2008 lýsti hann atvikum við D á þann veg að einhver átök hafi orðið á milli þeirra þriggja, A, C og M, er C kom að D. M hafi lamið eitthvað í D og klifrað upp á hana. B hafi ekki ekið á M. Hún hafi hins vegar látið bifreiðina síga eitthvað áfram eftir að C var sestur inn í hana, en á meðan hafi A

og M staðið fyrir framan D og reynt að koma í veg fyrir að B æki á brott. M hefði einungis staðið fyrir framan D, en D hafi aldrei verið ekið á hana.

F, dóttir B, var einnig farþegi í aftursæti D. Í lögregluskýrslu sem tekin var af henni í gegnum síma þann 8. janúar 2008, lýsti hún atvikum við D þannig að C hafi flúið inn í bifreiðina en M og A hafi staðið fyrir framan D og lamið hana eitthvað. M hafi síðan klifrað upp á D, en B hefði ekið D rólega af stað því C hafði sagt henni að fara áður en lögregla kæmi. M hefði síðan dottið af D. Þann 4. mars 2008 hafði F símasamband við lögreglu og lýsti atvikum þá þannig að M hafi ekki klifrað upp á vélarhlíf D. Hún hafi séð M fyrir framan bifreiðina og hún hafi fíkrað sig með annan fótinn upp á vélarhlífina en ekki farið upp á hana. F kvaðst ekki hafa séð að B hafi ekið á M. Hún kvaðst muna að er hún sá M falla í götuna hafi B sagt eitthvað á þá leið: “Guð ók ég á hana.” Er B ók af stað hafi M og A gengið meðfram D, en á því augnabliki hafi hún verið að fylgjast með A. Þá hafi C haft á orði við B “að aka þá bara á þetta pakk” og sagt B að gefa í. Síðan hafi hún ekki séð fyrr en M lá í götunni.

Í gögnum málsins liggja fyrir læknisfræðileg gögn um líkamsáverka sem M hlaut í umrætt sinn. M hefur krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu D, sem var ábyrgðartryggð hjá Vátryggingafélaginu X, en félagið hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Eins og mál þetta liggur fyrir verður að ætla að krafa M sé á því reist að líkamstjón hennar hafi hlotist af notkun D, sbr. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.

Eins og rakið hefur verið urðu átök milli A og C og átti M einnig þátt í þeim að einhverju leyti og kvaðst þá hafa hlotið mar á hægri handlegg og höfuðhögg. Samkvæmt lögregluskýrslum er M ein til frásagnar um það að D hafi verið ekið á hana. B, sem og vitnin C og E, staðhæfa að D hafi ekki verið ekið á M. Af framburði F verður heldur ekki fullyrt að svo hafi verið. B ók D á brott í kjölfar átaka og uppnáms meðal þeirra sem þarna áttu hlut að máli. Samkvæmt því sem hér að framan greinir þykir ekki lögfull sönnun fram komin um að M hafi orðið fyrir líkamstjóni sem rakið verður til notkunar D. Af þessu leiðir að M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu D hjá X.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist ekki úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar D hjá X.

Reykjavík, 9. desember 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.